

دفاع آریوبرزن از سرزمین مادری

۱۸ مرداد ۱۳۹۴ ساعت ۱۹:۳۲

بر پایه یادداشتهای روزانه «کالیستنس Callisthenes» مورخ رسمی اسکندر و محاسبات تقویمی، ۱۲ آگوست سال ۳۳۰ پیش از میلاد، نیروهای این فاتح مقدونی در پیشروی به سوی «پرسپولیس» شاه نشین وقت در یک منطقه کوهستانی صعب العبور (در بند پارس - تکاب در گهگیلویه) با یک هنگ ارتش ایران به فرماندهی «آریو برزن Barzan Ario» ساتراپ منطقه رو به رو و متوقف شدند و این هنگ ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ نفری چندین روز مانع ادامه پیشروی ارتش انبوه اسکندر شده بود که مصر، بابل و شوش را قبلاً تصرف و در سه جنگ، داریوش سوم را شکست و فراری داده بود.

بر پایه یادداشتهای روزانه «کالیستنس Callisthenes» مورخ رسمی اسکندر و محاسبات تقویمی، ۱۲ آگوست سال ۳۳۰ پیش از میلاد، نیروهای این فاتح مقدونی در پیشروی به سوی «پرسپولیس» شاه نشین وقت در یک منطقه کوهستانی صعب العبور (در بند پارس - تکاب در گهگیلویه) با یک هنگ ارتش ایران به فرماندهی «آریو برزن Barzan Ario» ساتراپ منطقه رو به رو و متوقف شدند و این هنگ ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ نفری چندین روز مانع ادامه پیشروی ارتش انبوه اسکندر شده بود که مصر، بابل و شوش را قبلاً تصرف و در سه جنگ، داریوش سوم را شکست و فراری داده بود. آدر آن زمان شهر شوش پایتخت اداری و پرسپولیس پایتخت سلطنتی - شاه نشین ایران بود. در تابستانها، اداران دولتی از شوش به همدان منتقل می شدند. برخی از سازمانهای دولتی ایران هم در شهر بابل استقرار داشتند.].

سرانجام آن هنگ با محاصره کوهها و حمله به افراد آن از ارتفاعات بالاتر از پای درآمد و آریو برزن فرمانده دلیر آن نیز بر خاک افتاد.

مورخ اسکندر نوشته است که اگر چنین مقاومتی در گاوگاملا Gaugamela (کردستان کنونی عراق - ناحیه اربیل) در برابر ما صورت گرفته بود، شکست مان قطعی بود. در «گاوگاملا» با خروج غیر منتظره داریوش سوم از صحنه، واحدهای ارتش ایران نیز که در حال پیروز شدن بر ما بودند؛ در پی او دست به عقب نشینی زدند و ما پیروز شدیم. داریوش سوم در جهت شمال شرقی ایران فرار کرده بود و «آریو برزن» در ارتفاعات جنوب ایران و در مسیر پرسپولیس به ایستادگی ادامه می داد.

دلآوری های ژنرال آریو برزن، یکی از فصول تحسین برانگیز تاریخ ایرانیان را تشکیل می دهد و نمونه ای از جان گذشتگی ایرانی در راه میهن را بازتاب می دهد.

آریو برزن و مردانش درست ۱۵۰ سال پس از ایستادگی لئونیداس در برابر ارتش خشایارشا در ترموپیل، که آن هم در ماه آگوست [نهم و دهم آگوست سال ۴۸۰ پیش از میلاد] روی داد مقاومت خود را به همان گونه در برابر اسکندر آغاز کرده بودند. اما فرق میان مقاومت لئونیداس و آخرین ایستادگی «آریو برزن» در این است که یونانیان در ترموپیل، در محل بر زمین افتادن لئونیداس، یک پارک و بنای یاد بود ساخته و مجسمه او را برپا داشته و آخرین سخنانش را بر سنگ حک کرده اند تا از او سپاسگزاری شده باشند، ولی [گویا] تصمیم گرفته شده بود که مجسمه «آریو برزن» را از دروازه شهر یاسوج به گوشه ای خلوت منتقل کنند. چرا؟ اگر به فهرست درآمدهای توریستی یونان بنگریم خواهیم دید که بازدید از بنای یادبود و گرفتن عکس در کنار مجسمه لئونیداس برای یونان هر سال میلیونها دلار درآمد گردشگری داشته است. همه گردشگران ترموپیل این آخرین پیام لئونیداس را با خود به کشورهایشان می برند: "ای رهگذر، به مردم لاکونی (اسپارت) بگو که ما در اینجا به خون خفته ایم تا وفاداریمان را به قوانین میهن ثابت کرده باشیم." [قانون اسپارت عقب نشینی سرباز را اجازه نمی داد]. لئونیداس پادشاه اسپارتی ها بود که در آگوست سال ۴۸۰ پیش از میلاد، دفاع از تنگه ترموپیل در برابر حمله ارتش ایران به خاک یونان را برعهده گرفته بود.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۰۶۵۴/دفاع-آریوبرزن-دفاع/۲۰۶۵۴>